

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

430

Vragen van het lid **De Roon** (PVV) aan de minister van Justitie over *een rechter die een reis maakt op kosten van advocaat van een partij in een lopend geding*. (Ingezonden 5 oktober 2007)

1

Klopt het dat de voorzitter van de ondernemingskamer van het gerechtshof te Amsterdam een reis naar de Verenigde Staten (VS) heeft gemaakt op kosten van de advocaat van de ABN-Amrobank op het moment dat hij een rechtsgeding, waarin ABN-Amrobank als partij betrokken was, nog onder handen had?¹

2

Deelt u de mening dat het aanzien van de rechterlijke macht ten goede komt indien rechters iedere schijn vermijden dat zij op welke manier dan ook een relatie hebben met een partij in een geding waarover zij moeten oordelen? Zo neen, waarom niet?

3

Deelt u de mening dat de voorzitter van de ondernemingskamer, door op kosten van de advocaat van ABN-Amrobank een reis naar de VS te maken, niet de schijn heeft vermeden dat daardoor zijn oordeel over het rechtsgeding waarover hij moest oordelen en waarin

ABN-Amrobank als partij betrokken was, beïnvloed zou kunnen worden? Zo neen, waarom niet?

4

Ziet u in deze zaak aanleiding om nadere wettelijke regels te stellen die rechters moeten verhinderen om zich in situaties te begeven, waarmee zij de schijn van partijdigheid op zich kunnen laden? Zo neen, waarom niet? Wat gaat u dan doen om te voorkomen dat het aanzien van een onafhankelijke rechterlijke macht door dergelijke affaires wordt aangetast?

¹ De Telegraaf, 4 oktober 2007.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie). (Ontvangen 31 oktober 2007)

1

Ja.

2

Ik deel deze mening. Ongeacht de aard van de zaak geldt voor rechterlijke ambtenaren met rechtspraak belast dat ten aanzien van hen geen sprake mag zijn van objectief gerechtvaardigde schijn van belangenverstremgeling.

3

De beoordeling of in een concrete zaak (de suggestie van) objectief gerechtvaardigde belangenverstremgeling is vermeden,

is niet aan mij. Beoordeling van concrete gevallen gebeurt door de rechtspraak zelf. De president van het hof Amsterdam heeft een onderzoek naar het onderhavige geval ingesteld¹. Dit onderzoek heeft geleid tot de conclusie dat geen sprake is geweest van belangenverstremgeling of andere omstandigheden die het functioneren van betrokkene negatief hebben kunnen beïnvloeden en dat ook geen sprake is geweest van niet-integer handelen van betrokkene. Wel acht de voorzitter van het hof Amsterdam het ongelukkig dat door betaling van de kosten door een advocatenkantoor een verkeerd beeld heeft kunnen ontstaan. Daarom heeft hij een gedragslijn afgesproken waarbij wordt bepaald dat geen nevenactiviteiten meer zullen worden uitgeoefend waarbij kosten worden vergoed door advocatenkantoren.

4

Ik zie geen aanleiding om ten aanzien van dit onderwerp nadere wettelijke regels te stellen. Volgens het huidige wettelijke kader wordt de vraag of een rechter een bepaalde zaak kan behandelen in eerste instantie beoordeeld bij de beslissing door het gerechtshof over de toedeling van zaken (art. 66 Wet RO). Nadat een zaak aan een rechter is toebedeeld gaat hij zelf ook na of er feiten en omstandigheden zijn die ervoor pleiten om de zaak toch niet te behandelen. De rechter kan zich dan

terugtrekken uit een zaak of een officieel verzoek indienen om zich te mogen verschonen. Daarnaast kan op verzoek van een belanghebbende toetsing van de (on)partijdigheid van een bepaalde rechter door andere rechters plaatsvinden; in dat geval gaat het om wraking. Indien sprake is van twijfel over de handelwijze van een rechter is het aan de president van het betreffende gerecht om onderzoek te doen en te beoordelen of het gedrag van de rechter in aanmerking komt voor disciplinaire maatregelen (vgl. art 66 Wet RO, art 46c e.v. Wvra). Bij de beoordeling in een individueel geval of een zaak door een rechter kan worden behandeld, wordt sinds enkele jaren een leidraad onpartijdigheid van de rechter gehanteerd. Deze leidraad geeft de rechter een kader om te komen tot een gefundeerd oordeel in het individuele geval. Een gerecht kan desgewenst aanvullingen op de leidraad maken die samenhangen met lokale afspraken of omstandigheden. Ik acht de huidige situatie daarmee voldoende gereguleerd.

---

¹ Persbericht gerechtshof Amsterdam, www.rechtspraak.nl, 4-10-2007.